

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **X.**, zastoupen Mgr. Ing. Štěpánem Dražkou, advokátem se sídlem Orlí 483/1, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2021, č. j. 22 Az 6/2021 - 46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna ustanoveného advokáta Mgr. Ing. Štěpána Dražky **se určuje** částkou 3 400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 27. 1. 2021, č. j. OAM-4/LE-LE05-LE05-2021, žalovaný podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o azylu“) zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci, neboť shledal jeho žádost nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. a) téhož zákona. Poukázal na to, že žalobce je občanem členského státu Evropské unie (Lotyšska), přičemž nenastala situace, jež by odůvodňovala zvažování či přijetí žádosti ve smyslu Protokolu č. 24 o poskytování azylu státním příslušníkům členských států Evropské unie, vyhlášeném pod č. 44/2004 Sb. m. s., který je s ohledem na čl. 51 Smlouvy o Evropské unii její integrální součástí (dále též „Protokol“). Lotyšsko je tedy třeba považovat za bezpečnou zemi původu.

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou Krajský soud v Brně (dále též „krajský soud“) výše uvedeným rozsudkem zamítl. Zdůraznil, že dle Protokolu se členské státy Evropské unie (dále též „EU“) navzájem považují za bezpečné země původu a členský stát může zvážit nebo přijmout žádost o azyl k dalšímu zpracování jen v taxativně

stanovených případech, případně při existenci zcela výjimečných skutkových okolností vztahujících se k zemi původu. Příběh žalobce nesplňuje uvedené podmínky, žalovaný proto správně jeho žádost posoudil jako nepřipustnou.

III.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost. Namítl, že v jeho případě je namístě prolomit pravidlo o neprovádění individuálního posouzení žádosti v případě občanů členských zemí EU. V Lotyšsku mu totiž hrozí nebezpečí, před nímž ho země původu nedovede ochránit s ohledem na propojení bezpečnostních složek policie a organizované sítě distributorů a výrobců drog. O hrozbě vážného nebezpečí a neúčelovosti žádosti svědčí to, že stěžovatel raději strávil 8 měsíců ve vazbě, než by byl vydán do Lotyšska, kde mu hrozí pouze nízký trest za krádež motorky. Dále poukázal na to, že v Lotyšsku nebude moci uzavřít se svým partnerem registrované partnerství s ohledem na absenci příslušné právní úpravy. Jsou tedy dány výjimečné skutkové okolnosti vztahující se k zemi původu, které krajský soud nesprávně vyhodnotil.

IV.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti označil námitky za nedůvodné. Krajský soud vypořádal všechny námitky stěžovatele. S jeho závěry se žalovaný plně ztotožnil. Odkázal na správní spis a zdůraznil, že stěžovatel je státním příslušníkem členského státu EU, přičemž nenastal žádný z případů uvedených v Protokolu. Stěžovatel by si měl upravit pobyt v České republice za pomoci jiného právního instrumentu. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále též „s. ř. s.“).

[6] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a odst. 1 s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti se Nejvyšší správní soud zabýval například v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, na které pro stručnost odkazuje. O přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo plně v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešeny; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou v judikatuře řešeny rozdílně; (3) bude třeba učinit judikaturní odklon; (4) v napadeném rozhodnutí krajského (městského) soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] V dané věci nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena, popř. byla řešena rozdílně. Rovněž tak Nejvyšší

pokračování

správní soud neshledal důvod, pro který by bylo nutno učinit judikaturní odklon. Krajský soud se nedopustil ani zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Krajský soud posoudil věc v souladu s konstantní judikaturou, od které neshledal Nejvyšší správní soud důvod se odchýlit.

[8] Krajský soud postupoval plně v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Z ní plyne, že je-li žadatelem o mezinárodní ochranu občan členského státu EU, může Česká republika zvažovat jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany nebo tuto přijmout k dalšímu zpracování jen v případech uvedených v jediném článku Protokolu. Pro možnost zvažovat udělení mezinárodní ochrany občanu jiného členského státu by tedy bylo nutné objektivní nastoupení některého z případů stanovených Protokolem ad a) až d), např. pokud by Rada zahájila vůči tomuto členskému státu řízení o závažném porušení hodnot, na nichž je Unie založena. Případné naplnění některé z výjimek přitom nelze zkoumat individuálně, na základě tvrzení o zásahu do subjektivních práv jednotlivce a s ohledem na postup členského státu v konkrétním případě (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2006, č. j. 3 Azs 259/2005 - 42, či usnesení tohoto soudu ze dne 28. 2. 2007, č. j. 3 Azs 180/2006 - 64, ze dne 31. 8. 2011, č. j. 4 Azs 18/2011 - 81). Je nepochybné - a stěžovatel to ani nezpochybňuje - že v případě Lotyšska žádná z okolností uvedených v Protokolu naplněna nebyla. Žalovaný i krajský soud tak dospěli ke správnému závěru, že Lotyšsko je třeba považovat za bezpečnou zemi původu. Na tom nemůže ničeho změnit prosté, blíže nevysvětlené a nijak nepodložené tvrzení stěžovatele (uplatněné nadto teprve v žalobě) o propojení bezpečnostních složek policie s prodejci drog, kteří mu údajně vyhrožují zabitím, neboť měl před více než 8 lety jako civilista pomáhat při jejich zadržení.

[9] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[10] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta (obdobně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2021, č. j. 5 Azs 250/2020 - 36, ze dne 7. 6. 2021, č. j. 1 Azs 76/2021 - 41, ze dne 8. 6. 2021, 2 Azs 37/2021 - 61, ze dne 23. 6. 2021, č. j. 2 Azs 55/2021 - 36 atp.).

[11] Usnesením krajského soudu ze dne 2. 3. 2021, č. j. 22 Az 6/2021 - 25, byl stěžovateli podle § 35 odst. 10 s. ř. s. ustanoven zástupcem Mgr. Ing. Štěpán Dražka, advokát se sídlem Orlí 483/1, Brno. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovený zástupce stěžovatele učinil v řízení o kasační stížnosti jeden úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (podání kasační stížnosti). Za tento úkon mu náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], a dále 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu], celkem tedy 3 400 Kč. Ustanovený advokát nedoložil, že by byl plátcem daně z přidané hodnoty. Z účtu Nejvyššího správního soudu mu tedy bude vyplacena uvedená částka, a to do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2021

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu